

Kitabe Yayınları 14

Bir Gönül ve Dava Adamı
ZAFER İÇYER

Sadettin BAYRAM

© FCR YAYIN REKLAM BİLGİSAYAR SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.
(Sertifika no: 13178)

Mizanpaj ve Kapak
FCR

Baskı ve Cilt
NY MATBAACILIK YAY. KAĞ. TİC. VE SAN. LTD. ŞTİ.
Ostim OSB Mh. 1250 Cd. No: 24 Yenimahalle/ANKARA
Tel: (0533) 591 86 17 (Sertifika no: 50732)

1. Baskı: Ekim 2021

ISBN: 978-605-66963-4-3

FCR YAYIN REKLAM BİLGİSAYAR SANAYİ ve TİC. LTD. ŞTİ.
Hacı Bayram Mah. Boyacılar Sk. No: 14/1
Ulus-Altındağ/ANKARA • Tel: (0312) 310 08 60
Web: www.fcr.com.tr • e-mail: fcr@fcr.com.tr

Bir Gönül ve Dava Adamı
ZAFER İÇYER

Sadettin BAYRAM

Ankara 2021

ÖN SÖZ

Bazı yerel gazeteler ve haber siteleri Zafer İçyer'in ölüm haberini "Dava Adamı Zafer İçyer Vefat Etti" başlığıyla okurlarına duyurmuştu

Ölüm haberinin verilmiş şekliyle merhumun öne çıkan en belirgin yönünün *Dava Adamı* olması kanaatinde yalnız olmadığımı anlamıştım. Kendisini 1970'li yılların ikinci yarısında Millî Türk Talebe Birliği Sincan Şubesi Başkanlığı yaptığım dönemde tanımıştım.

Zafer, o tarihte ortaokul öğrencisi olup derneğimizin en genç üyesiydi. Derneğimize gelen büyük küçük herkesle kurduğu iletişim ve diyaloglarından Millî Görüş ahlakıyla ahlaklandığı belli oluyordu.

Zafer, 1974 yılında MSP'den Sincan Belediye Başkan adayı olan emekli astsubay Bekir İçyer'in oğluydu. 1970'li yıllarda sokaklara yazılan sloganlar ve yapıştırılan afişler o semtin hangi gençlik örgütlerinin kontrolünde olduğunun önemli bir göstergesiydi.

Biz de MTTB adına Sincan'da kültürel ve sosyal faaliyetlerimizin yanı sıra bu türlü sokak eylemlerinde de bulunuyorduk Bazı günler gün ağardığında bilgimiz dışında sokaklarda sloganlarımızın yazıldığına şahit oluyorduk.

Yaptığımız araştırmalarda babasının hırdavat dükkanından temin ettiği boya ve fırça gibi malzemeyle yazıları Zafer'in tek başına yazdığını öğrenmiştik.

Kendisinden dört-beş yaş büyük biri olan Metin Yüksel'in şehit edilmesinden çok etkilenmişti. Her ölüm yıl dönümünde Metin Yüksel'i rahmetle anardı.

Yaptığı ticari faaliyetlerinde müşteri memnuniyetini para kazanmanın önünde tutardı. Siyasette yol arkadaşlığı yaptığı dostlarının nezdinde, ilkeli, prensipli, vicdanlı, ahlaklı, bir siyasetçi olarak tanınırdı.

Halkı Müslüman ülkelere yaptıkları zulümler nedeniyle gerçekleştirilen “Batılı ülkeleri te’lin etme” protesto mitinglerini tertip edenler arasında her zaman yerini alırdı. Bütün bunların yanı sıra yurt içi ve yurt dışındaki ihtiyaç sahiplerine tırlarla yiyecek ve giyecek yardımları göndermesi de onun ne denli fedakar ve gayretli olduğunun göstergelerindendi.

Üç dönem (on beş yıl) Sincan ve Büyükşehir Belediyesi Meclis Üyeliği yapmasına rağmen adı, para-pul ve şaibeli konularla asla yan yana anılmadı.

Belediyelerde ve diğer resmi kurumlarda onlarca idealist gençlerin iş sahibi olmasını ve bunlardan bir kısmının da bürokrat olarak görevlendirilmesini sağladı.

Sincan'da Çatı-Der, Etimesgut'ta Ahsen ve Hacı Bayram'da “Akmedrese” adı altında kurduğu derneklerin aracılığıyla davamıza olağanüstü hizmetlerde bulundu.

Kendisine imrenmemden ötürü Etimesgutlu bir grup arkadaşla kurduğumuz Çınar Derneği vasıtasıyla biz de benzeri hizmetleri halen gerçekleştirmekteyiz.

Bir atasözümüzde “*Bir insanı tanımak istiyorsanız onunla, ya ticaret ya da yolculuk yapmalısınız.*” Denilmektedir.

2004 yılında Yusuf Tetik Hoca'nın rehberliğinde, içerisinde Zafer'inde bulunduğu on beş kişilik Sincanlı bir arkadaş gurubuyla Umre ibadetimizi gerçekleştirmiştik.

Ayrıca müteahhitlik yaptığım dönemde inşaat malzemelerimi sahibi oldukları Emek Ticaret'ten temin etmekteydim.

Bu nedenlerle Zafer'i iyi tanıdığıma inanıyor ve Allah'ın iyi kullardan birisi olduğuna şahitlik ediyorum.

Vefatı nedeniyle şu dörtlüğü kaleme almıştım:

Koşar koşar durmazdın, alnından akardı ter...

Baş koyduğun hak yolda bu davada bir nefer!..

Seni böyle bilirdik mekânın cennet olsun.

Taşadığın sancağı bize devrettin, Zafer.

Nusret LİMAN

Ağustos 2021

TAKDİM

Bu Kitap Neden Yazıldı?

Birçok insan gibi benim de Zafer İçyer'e vefa borcum vardır. Hatta herkesten fazla benim vefa borcum vardır. Bu vefaya istinaden ona karşı hep dürüst davrandım. Olmayacağına inandığım işlere "Olur." demedim. Eleştirmek gerektiğinde de eleştirdim.

Zafer İçyer'e çok şey borçluyum, her konuda. Türkiye'nin birçok yerini onun sayesinde gezdim. Avrupa ve Asya ülkelerine onun sayesinde gittim. Bosna Hersek'e bizzat onun parasıyla gittik. Babası Bekir Abi, Molla İhsan 120 kişilik ekibin içinde Hasan Celal Güzel'in, Muhsin Yazııcıoğlu'nun, Prof. Hayri Kırbasoğlu, Prof. Mikail Bayram, Güzin Canan Hanımefendi'nin bulunduğu Dr. Bahadır İslam'ın riyasetinde on iki günlük geziyi gerçekleştirdik.

Keza aklımın ucundan bile geçirmezken çok büyük bir haz aldığım Kudüs gezimi de bizzat onun sponsorluğunda gerçekleştirdik. Habeşistan gezimiz de öyledir.

Zafer İçyer benim ufkumun genişlemesinde büyük rol oynamıştır. Hacı Bayram'da restorasyon çalışmaları esnasında Hacı Bayram-ı Velî'yi, Şeyhi'ni ve müritlerini tanımamı teşvik etmiştir.

Bu fakir yazı yazmayı sever. Bunda, beni her zaman cesaretlendiren Zafer'in payı büyüktür.. Böylesine vefa

duygularıyla yüklü olduğum insan ile hatıralarımı yazma cesaretini dahi ondan almışımıdır.

Kısacası ölçüyü kaçırmadan şunu söyleyebilirim. O bazı hususlarda kardeşlerimden yakın olmuştur. Ne yaparsam yapayım ona vefa borcumu ödeyemem.

Bu kitabı yazmamda bir etken daha var. Bir zamanlar bana “*Dede*” diyen oğlu Bekir’in “*Tam babamı tanıyacak yaşa geldim, onu kaybettim.*” sözü beni oldukça etkilemiştir.

Ruhu şad, makamı cennet olsun.

* * *

“*Bu kitabı yazayım mı?*” diye çok düşündüm. Gayem onun hayatını yazmak değildi.

Bunu başaramazdım. Ancak hatıralarımızı ve arkadaşlarımızın onun için söylediklerini yazabilirdim.

Vefatının üzerinden bir yılı aşkın zaman geçmesine rağmen hala düşünüyordum.

Nusret Liman bana iltifat ederek; “*Zafer İçyer’i en iyi tanıyanlardan birisi sensin. Onun hakkında bir kitap yaz!*” diyerek defalarca ısrar etmişti.

Yalnız Nusret Liman değil birçok isim benzeri dilekte bulunmuştu. Sonunda “*Sen kitabı yaz, maddi-manevi gereken ne varsa ben hallederim, bu işi başarırısın.*” deyince besmele çekerek, biraz da ürkek yazmaya başladım.

Ürkek olmamın sebebi yaşadığım, gördüğüm, bildiğim her konuyu acaba satırlara yansıtabilecek miydim kaygısıydı.

Yola çıkınca bunun tamamen mümkün olmadığını gördüm. Çünkü o güzel insan yatağa düşünceye kadar etrafından menfaat umucular hiç eksik olmadı.

Kimi 'genel müdür' olmak için, kimi işinde terfi etmek için, kimisi de oğlunu, kızını, gelinini işe aldirmek için işleri bitene kadar etrafından hiç ayrılmadılar.

Yüzüne gülüp arkasından konuşanları Allah affetsin. Zafer İçyer onları çoktan affetti kanaatindeyim.

Fakat şu bir hakikattir; gerçek dostları son anına kadar onu asla yalnız bırakmadı.

Gözümü kararttım ve yazacağım. Ama dediğim gibi tam olarak ifade edemeyeceğim, yutkundüğüm, benimle birlikte mezara gitmesi gereken hatıralarımıza değinmeden bu vazifeyi ifa etmeye çalışacağım..

Merhum Zafer İçyer kardeşim hayatta olaydı "Yazma" derdi. Bunu tevazuundan söylerdi.

İnsanlara faydalı olma ve hayır noktasında yaptıklarının asla bilinmesini hiç istemezdi.

Bu satırları kaleme alıp, bu mütevazı kitap neşredildikten sonra belki beni övenler olacak, yerenlerin yanı sıra. "Benden niye bahsedilmiyor, ben niye yokum?" diyenler olacak.

Olsun varsın, biz o güzel ve aziz kardeşimizi yâd etmek için hüsn-ü niyetle yazalım. Herkesi dile getiremediğim için, unuttuklarım için şimdiden bağışlanmamı diliyorum.

Dostunu anlatması oldukça zor insanın. Beraber olduğunuz, dolaştığınız, aynı tabaktan yemek yediğiniz,

aynı şeye sevindiğiniz ya da üzüldüğünüz dostunuzun dünya değiştirmesi, önce yüreğe dokunuyor, sonra hüznün her tonunda satırlar aldırıyor kaleme.

Her göçen dostun asıl sevdiğine ulaştığına dair inancımızdır, bizi ayakta tutan. Yazamadığımız, kaleme dökülemeyen duygulardır bunlar.

O'ndan geldik, gidişimiz O'nadır. Her geliş ve gidiş... Gelişler, hicrettir O'ndan ayrılmaya. Gidişler, ayrılığın bitmesidir bir bakıma.

Dünya bir çilehanedir, özünde. Müslümanın cenneti, dünyayla sınırlı değildir.

Dünya insan için eza yeridir, cefa yeridir.

Dünya, garip gelip, garip gidenlerin geçici mekânıdır.

Peygambere kalmayan dünya, hangi Süleyman'a kalıcı olur?

Dünya iki günlüktür, doğup öldüğümüz. Doğup ölmek arasında geçen zaman hayat ile ifade edilemez, bizim için. Dünya bizim için âhiret tarlasıdır.

Annesi Gülser Hanım ve Babası Bekir Bey'in evladı olarak 29 Ocak 1964 tarihinde başlayan Zafer'in yeryüzü sürgünü 18 Şubat 2020'de saat 05.00'te nihayete erdi. Son nefesini verip Rabbi'ne kavuştuğu anlarda Eşi Aynur Hanım ve Kızı Zümra bulunuyordu yanında.

Doğum yeri Afyonkarahisar olmasına rağmen herkes onu Sincanlı bilirdi. Nihayetinde halen ismi geçince birçok dostu kendisini "Zafer Sincanı" olarak hatırlamaktadır.

Gayemiz imtihan dünyasında muhatap olduğumuz zorlukların karşısında zulme biat etmeme, alını açık ve başı dik, her belaya ve musibete karşı Yaradan'a sığınma, rahmetle andığımız Zaferimizi hatırlatma, çalışmalarını unutulmaz kılmadır.

Bu dostumuzun kıymetini bugün dünyadaki yokluğuyla daha iyi anlıyoruz. Umuyor ve dua ediyoruz, ebedî dünyada bir arada olmayı Cenab-ı Hakk, bize nasib eder.

Özetle Merhum'u konu alan bu kitabımız, "Hatıralarım", "Sivil Toplum Kuruluşlarında Zafer İçyer", "Dostlarının Gözünden Zafer İçyer" ve "Fotoğraflarla Zafer İçyer" başlıklı dört bölümden oluşmaktadır.

Gayret bizden yardım Allah'tan...

Sadettin BAYRAM

Ağustos-2021